

**ЦЕНТР ПРОБЛЕМ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЦІАЛЬНОГО ПРАВА
КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

**ВСЕУКРАЇНСЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ІНВАЛІДІВ
«ІНСТИТУТ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ»**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА ІМ. І. МАЛИНОВСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»**

**КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ТА ПРАВА
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАВА

ВИПУСК ІІІ

Київ – 2017

*Рекомендовано до друку на підставі протоколу засідання
Науково-експертної ради Всеукраїнської громадської організації інвалідів
«Інститут реабілітації та соціальних технологій»
(протокол №1/01-16 від 25. 04. 2017 р.)*

Актуальні проблеми соціального права. Випуск III: науково-практичний посібник // Збірник матеріалів учасників Всеукраїнських соціальних програм (заходів) ВГОІ «Інститут реабілітації та соціальних технологій» у 2016 р. / за заг. ред. Костюка В.Л., Мельника В.П. – К. : ПВГОІ «ІР СТ Україна», 2017. – 231 с.

Науково-практичний посібник містить статті (тези доповідей) учасників Всеукраїнських соціальних заходів організованих та проведених всеукраїнською громадською організацією інвалідів «Інститут реабілітації та соціальних технологій», Центром проблем імплементації європейського соціального права Київського національного університету імені Тараса Шевченка за підтримки Уповноваженого Президента України з прав дитини, Міністерства соціальної політики України, Фонду соціального захисту інвалідів України, провідних органів державної влади, інститутів громадянського суспільства, провідних навчальних закладів протягом 2016 року: Всеукраїнський (національний) навчальний семінар на тему: «Організація робочих місць для осіб з інвалідністю» (24-25 червня 2016 р., м. Івано-Франківськ, 9-10 липня 2016 р., м. Нетішин, 30 вересня – 1 жовтня 2016 р., м. Острог), Всеукраїнський (національний) круглий стіл на тему: «Розвиток новітнього законодавства про права інвалідів: проблеми та перспективи» (3-4 червня 2016 р., м. Луцьк); Всеукраїнський круглий стіл на тему: «Удосконалення законодавства про освіту дітей з особливими освітніми потребами: національний та міжнародний досвід» (7-8 жовтня, 11 листопада, 9 грудня 2016 р., м. Київ). До посібника додаються Алгоритм реалізації права дітей з особливими освітніми потребами на освіту, а також витяги із нормативно-правових актів «Права осіб з інвалідністю в Україні».

Розраховано для громадських активістів, волонтерів, студентів, викладачів, аспірантів науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, молодих вчених, практичних працівників соціальних службах, роботодавців, працівників, осіб з інвалідністю, читачів, які цікавляться проблемами соціального права.

Статті (тези доповідей) друкуються в авторській редакції. Відповідальність за точність поданих фактів, цитат несуть автори та їх наукові керівники. Наукова та редакційна ради посібника не завжди поділяють позицію авторів.

© Центр проблем імплементації європейського соціального права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2017

© Всеукраїнська громадська організація інвалідів
«Інститут реабілітації та соціальних технологій», 2017

Мельник К.Ю.
завідувач кафедри трудового та
господарського права
Харківського національного університету
внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

ПРОСУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ ПО СЛУЖБІ

Одним з основних завдань держави на сучасному етапі розвитку є підвищення ефективності функціонування державних органів. Не останню роль у цьому грає якість персоналу зазначених органів та вмiле ним управління, зокрема стимулювання. Могутнім стимулом для успішного виконання державними службовцями своїх посадових обов'язків є просування по службі. Як відзначають С. В. Ківалов та Л. Р. Біла просування по службі є ключовим моментом проходження державної служби. Воно здійснюється шляхом зайняття більш високої посади; присвоєння державному службовцю більш високого рангу. Просування державного службовця може мати місце за наступних умов: наявності вакантної державної посади; наявності необхідної професійної освіти, спеціалізації, досвіду роботи, знання Конституції і законодавства; наявності необхідного стажу державної служби; проходження конкурсу тощо [1, с. 179]. О. Ю. Оболенський вказує, що головний принцип вирішення питання про просування по службі: державний інтерес до оптимального заміщення посад державних службовців має бути пріоритетним перед особистим інтересом державного службовця, який прагне просування по службі. Тому права вимагати — аж до звертання до суду — просування по службі державному службовцю не дає ні чинна Конституція України, ні норми законодавства про державну службу [2, с. 216].

Сьогодні просування державного службовця по службі регламентує Закон України «Про державну службу» від 10.12.2015 № 889-VIII (далі – Закон) [3]. Зі змісту ч. 1 ст. 40 Закону виходить, що під просуванням державного службовця по службі національний законодавець розуміє зайняття ним вищої посади. Таке просування здійснюється з дотриманням двох умов. По-перше, враховуючи професійну компетентність державного службовця. Професійна компетентність – здатність особи в межах визначених за посадою повноважень застосовувати спеціальні знання, уміння та навички, виявляти відповідні моральні та ділові якості для належного виконання встановлених завдань і обов'язків, навчання, професійного та особистісного розвитку. По-друге, з огляду на результати конкурсу. Порядок проведення конкурсу на зайняття вакантної посади державної служби регламентується ст.ст. 22-30 Закону. А відповідно до ч. 1 ст. 31 Закону на посаду державної служби призначається переможець конкурсу.

Частина 2 ст. 40 Закону передбачає випадок коли просування державного службовця по службі є неможливим, а саме протягом строку застосування до нього дисциплінарного стягнення. Відповідно до ч. 1 ст. 66 Закону до державних службовців застосовується один із таких видів дисциплінарного стягнення: 1) зауваження; 2) догана; 3) попередження про неповну службову відповідність; 4) звільнення з посади державної служби. За загальним правилом державний службовець вважається таким, що не мав дисциплінарного стягнення, якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до нього не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення. Дисциплінарне стягнення стосовно державного службовця може бути знято до закінчення року, протягом якого воно було накладено, але не раніше ніж через шість місяців з дня накладення дисциплінарного стягнення, якщо державний службовець не вчинив нового порушення Закону, інших нормативно-правових актів у сфері державної служби і виявив

себе сумлінним службовцем. Отже, застосування до державного службовця будь-якого із вищезазначених дисциплінарних стягнень унеможливило його просування по службі протягом вищенаведених строків.

Слід звернути увагу на те, що ст. 40 Закону не передбачає іншого випадку окрім застосування дисциплінарного стягнення до державного службовця, який би завадив його просуванню по службі. Разом з тим слід звернути увагу на норму ч. 6 ст. 39 Закону, відповідно до якої протягом строку застосування дисциплінарного стягнення, а також протягом шести місяців з дня отримання державним службовцем негативної оцінки за результатами оцінювання службової діяльності черговий ранг державному службовцю не присвоюється. За логікою, просування по службі державного службовця також не може здійснюватися протягом шести місяців з дня отримання державним службовцем негативної оцінки за результатами оцінювання службової діяльності. Отже вважаю, що ч. 2 ст. 40 Закону необхідно доповнити відповідною нормою.

Список використаних джерел:

1. Ківалов С. В. Державна служба в Україні : підручник / С. В. Ківалов, Л. Р. Біла. – Одеса : Юридична література, 2003. – 368 с.
2. Оболенський О. Ю. Державна служба: навчальний посібник. — К.: КНЕУ, 2003. — 344 с.
3. Про державну службу : закон України від 10.12.2015 № 889-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/889-19>.